

دعای عافیت

ادعیه و عوذات آلام و اسقام و علل اعضا و تب؛ ادعیه عافیت و رفع مرض و بیماری را بیان می خوانیم:

۱. کفعمی از کتاب متهجد نقل کرده: هر کس از دردی که با اوست، طلب عافیت کند، در سجده دوم از دو رکعت اوّل نماز شب بگوید:

يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا سَمِيعَ الدَّعَوَاتِ يَا مُعْطِيَ الْحَيَّرَاتِ

ای والا، ای بزرگ، ای بخشنده، ای مهربان، ای شنوای دعاها، ای عطا بخش خیرات،

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

درود فرست بر محمد و خاندانش، و از خیر دنیا و آخرت چنان که سزاوار آنی به من عنایت کن،

وَأَصْرِفْ عَنِّي مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَأَذْهِبْ عَنِّي هَذَا الْوَجَعَ

و از شرّ دنیا و آخرت، چنان که سزاوار آنی از من بگردان، و این درد را از من ببر

[درد را نام ببرد]

فَإِنَّهُ قَدْ غَاظَنِي وَأَحْزَنَنِي

که این درد خشمم را بر افروخته، و اندوهگینم ساخته

و در دعا اصرار ورزد، که عافیت شتابان به او می رسد، انشاء الله تعالی .

۲. در کتاب عدّه الداعی از امام صادق علیه السلام نقل کرده: نزد بیماری خود درحالی که زیر آسمان قرار بگیری دستها را بلند کن و بگو:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَيْرَتْ أَقْوَامًا فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ:

خدایا اقوامی را در قرآنت سرزنش کردی و فرمودی:

(قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا)^۱

بگو معبودهای باطل خود را جز او بخوانید، که هرگز برطرف کردن زیان را از شما، و گرداندنش را نمی توانند،

فَيَأْمَنْ لَّا يَمْلِكُ كَشْفَ ضُرِّي وَلَا تَحْوِيلَهُ عَنِّي أَحَدٌ غَيْرُهُ

ای که برطرف کردن زیان، و گرداندن آن را از من، کسی جز او نمی تواند،

(۱) سوره الاسراء، آیه ۵۶.

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاکْشِفْ ضُرِّي

بر محمد و خاندانش درود فرست، و زیانم را برطرف کن،

وَحَوْلُهُ إِلَى مَنْ يَدْعُو مَعَكَ إِهْلًا خَرَفَانِي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ.

و به سوی آن که معبود دیگری جز تو را با تو می خواند بگردان، که گواهی می دهم معبودی جز تو نیست.

۳. روایت شده: هر مؤمنی هر بیماری و دردی بیابد، با دست به موضع درد بمالد و با خلوص نیت بگوید:

(وَنُنزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا)^۲

و نازل می کنیم از قرآن، چیزی که من برای اهل ایمان شفا و رحمت است، و ستمگران را جز خسارت نیفزاید.

هر دردی که باشد، از آن عافیت یابد، و مصداق این واقعیت در خود آیه است که فرموده: شِفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

۴. یک پیمانه گندم بخرد، و به پشت بخوابد، و گندم ها را روی سینه خود بریزد و بگوید:

(۲) سوره الاسراء، آیه ۸۲

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا سَأَلْتُكَ بِهِ الْمُضْطَرُّ كَشَفَتْ مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَمَكَّنْتَ لَهُ فِي الْأَرْضِ

خدایا از تو می خواهم به نامت، نامی که وقتی در مانده ای تو را به آن بخواند، زینش را بر طرف کنی، و بر زمین تمکنش بخشی،

وَجَعَلْتَهُ خَلِيفَتَكَ عَلَى خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تُعَافِنِي مِنْ عِلَّتِي

و او را بر بندگانت خلیفه نمایی، اینکه بر محمد و اهل بیتش درود فرستی، و مرا از دردم تندرستی دهی.

آنگاه برخیزد، و بنشیند، و گندم ها را از اطراف خود جمع کند، و دوباره این دعا را بخواند، سپس آن را به چهار قسمت تقسیم کند، و هر چارک آن را که یک «مد» [تقریباً ۱۰ سیر] است به مسکینی دهد، و این دعا را بخواند، که ان شاء الله تعالی از بیماری بهبودی یابد.

۵. از امیر مؤمنان علیه السلام نقل شده: بر موضع درد دست بگذار و سه مرتبه بگو:

اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي حَقًّا لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا اللَّهُمَّ أَنْتَ لَهَا وَلِكُلِّ عَظِيمَةٍ فَفَرِّجْهَا عَنِّي

خدا، خدا، خدا به حقیقت پروردگار من است، چیزی را با او شریک نسازم، خدایا تویی بر طرف کننده این درد، و هر درد بزرگ پس آن را از من بگشا.

۶. از حضرت صادق علیه السلام نقل شده: بر موضع درد دست بگذار و بگو: بسم الله بعد بر آن دست بکش، و هفت مرتبه بگو:

أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِجَلَالِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِعَظَمَةِ اللَّهِ

پناه می برم به عزت خدا، و پناه می برم به قدرت خدا، و پناه می برم به شکوه خدا، و پناه می برم به عظمت خدا،

وَأَعُوذُ بِجَمْعِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و پناه می برم به جمع خدا، و پناه می برم به رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش)

وَأَعُوذُ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ مِنْ شَرِّ مَا أَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي.

و پناه می برم به نامهای خدا، از شر آنچه حذر می کنم، و از شر آنچه بر خود می ترسم .